

Skärtorsdagens kvällsmässa 2025

När allt tycks vara i gungning och sätts i fråga på den världspolitiska arenan, får vi sätta all vår tillit till Guds försyn och nåd. Mer och mer lär vi oss inse att vi inte kan förvänta oss allt av världens makthavare. Samtidigt är det alltid vår kristna kallelse att vara salt och surdeg mitt i det samhälle där vi lever. Evangeliets budskap är alltid profetiskt i en tid när konflikter och polarisering bara tycks öka och ta överhanden. Vi får inte bli uppgivna utan göra det lilla vi kan för att sprida godhet och sanning, försoning och fred omkring oss. Under denna heliga tid får vi den inspiration och kraft från Gud som vi behöver för att bidra till godhet och kärlek, Den liturgi vi får fira i kväll är så tydlig och åskådlig, att ingen kan undgå att se hur Gud vill att vi skall förhålla oss till varandra.

”Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort med er” (Joh 13:15), säger Jesus. När han tvättar sina lärjungars fötter visar han oss vilken väg vi skall gå. Gud blir människa för att tjäna människan, så att hon i sin tur kan tjäna Gud genom att tjäna sin medmänniska. I sin ofattbara ödmjukhet stiger Gud ner till jorden för att tvätta våra smutsiga fötter – och rena vår ännu smutsigare själ från syndens smitta. Den heliga Birgitta liknar Gud vid en tvätterska som ihärdigt och målmedvetet vill skrubba oss rena, så att vi och hela världen med oss blir skinande rena. Hela frälsningsverket går ut på att Gud stiger ner till oss för att befria oss från ondskan och synden, så att vi kan höjas upp till honom och blir honom alltmer lika. Vi skall ”få liv och kraft, så att vi fullkomnas i kärleken” (kollektbön).

Gud nöjer sig inte med att tvätta och rena oss och våra fötter, Han vill bli ett med oss i vårt innersta. Han vill ge sig själv åt oss som föda och näring. Idag får vi fira ”ett stort och underbart mysterium”. Vi får delta i ”den måltid Kristus instiftade kvällen före sitt lidande”. I sin outrannsakliga ödmjukhet väljer han att bli närvarande i bröd och vin, som förvandlas till hans kropp och blod så att han kan bli vår föda. I sin längtan efter att få komma oss så nära som möjligt väljer han detta drastiska sätt att handla. Vi kan aldrig fatta detta mysterium till fullo. Vi kan bara tacka och ta emot eukaristins stora gåva, som kan förvandla oss från självcentrerade gnällspikar till tacksamma, medkännande tjänare.

Eukaristin är som kollektbönen påminner oss ”det nya förbundets eviga offer”. Ordet offer tar vi inte så gärna i vår mun. Vi vill inte bli en dörrmatta som alla trampar på. Men Gud själv är villig att offra sig för oss och vår frälsning på korset. Jesus Kristus har framburit sig själv på korsets altare som ett offer för vår skull. All den kärlek som ryms i hans genomborrade hjärta möter oss varje gång eukaristin firas och vi får ta emot honom i sakramentet. Sakta men säkert kan vi

förvandlas av denna gåva och offer. Varje gång vi tar emot honom i eukaristin kan vi bli honom mer lika.

Genom eukaristin har en förvandlingsprocess satts i gång, både för kyrkan som helhet och för var och en av oss. Jesus vill till varje pris att vi skall bli honom mer lika, så att det blir vår stora glädje att få tjäna varandra, att få utge oss själva i osjälvisk kärlek för varandra. Eukaristin är ”den gåva som förenar kyrkan i kärlekens gemenskap” (kollektbön). I Guds innersta treeniga mysterium finns den gudomliga urbilden av allt vad gemenskap och kärlek heter. Genom dopets sakrament har vi blivit ett Andens heliga tempel där den treenige Guden bor som i sitt eget hem. Genom eukaristins sakrament blir vi ständigt påminda om denna nåd, som sedan kan förvandla oss alltmer till levande lemmar i kyrkans heliga gemenskap. Vi har alla vår egen plats i kyrkans gemenskap. Prästen får fira eukaristin i Jesu person för att så tjäna hela gudsfolkets andliga tillväxt och kallelse. Denna dag ber vi speciellt för våra präster och deras helgelse.

Vi är alla kallade till helighet. Sakramenten är de heliga tecken och redskap vi behöver för att gå vidare på helgelsens väg. Jesus går före oss och leder oss trofast och målmedvetet som vår tjänare och herre, som vår broder och vår Gud. Han hjälper oss att se hur vi i vår kallelse mitt i vår värld och i det samhälle där vi lever kan sprida hans budskap. Liksom han ville tvätta våra fötter får vi försöka göra likadant. Vi får använda all vår fantasi och med Andens hjälp försöka se hur vi kan göra Jesu oändliga kärlek och självutgivelse tydliga för människor i vår närhet. Det är sådana tecken som världen behöver nu mer än någonsin, när man mest tänker på att vinna marknadsandelar på andras bekostnad och producera nya former av AI och smink. Vi behöver verkligen den helige Andes inspiration, så att vi i vårt vanliga liv kan visa hur högt Gud älskar oss människor trots att vi är så förälskade i vår egen spegelbild och mest tänker på framgång och egen vinning.

Det är mitt i denna värld som Kristi heliga kors är rest som ett segertecken. Det är inte med maktmedel och våld han vill härska utan genom att offra och utge sitt eget hjärteblod för oss. ”Välsignelsens kalk ger oss del av Kristi blod”. Det nya och eviga förbundet är instiftat genom Kristi offer på korset. Detta kors är inte bara ett yttre tecken, som vi bär om halsen eller har intatuerat på armen. Det är ingjutet i vårt innersta. Det präglar hela vårt sätt att tänka och leva. Vi får del av Jesu egen självutgivande kärlek genom korsets nåd. Därför kan korset alltid bära frukt. Det kan blomma upp och sprida sin väldoft mitt i vår hårda och grymma värld. Genom Jesu heliga kors är syndens, dödens och våldets herravälde störtat. Vi ser det inte alltid, för det är ofta fördolt för våra sinnen. Vi förstår det inte alltid, för det övergår vårt förstånd. Men vi får alltid del av korsets nåd och kraft.